

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

8. De laude naturæ & fructibus illorum seminum naturalium in infidelibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

De laude naturæ & fructibus illorum seminum naturalium in infidelibus.

CAPVT OCTAVVM.

IS TA igitur semina divinis manibus in natura gentio plantata causam dedere Pelagianis cur tot laudibus passim naturā extollerent, utpote quæ virtutum omnium initia, sanctitatis etiam & sempiternæ felicitatis quasi compendium in seipsa complecteretur. Quoties, inquit Pelagius, mihi de institutione merum & sancte vite conversatione dicendū est, solco prius humana natura vim qualitatemque mensurare, & quid ex cere posse ostendere &c. Et infra: Ne tanto remisisti, ut sit ad virtutem animus a tardior, quanto minus se posse credat, & dum quæ dimesse sibi ignorat (nempe virtutum omnium radicem & petellatē) id se exist. mar non habere. In quam sententiam plurima eadem Epistola videri possunt. Et Augustinus de Iuliano: *Textum tuum lib. viri disertissimi & exeres ingenium a lignum tuam in la de naturæ.* In eius commendationem à Pelagio liber scriptus fuit, quem Augustinus libro de natura & gratia confutavit. Et prima quidem naturalis illius fecunditatis germina primosque quasi sætus illorum seminum in infidelibus emicare & apparere decernunt. Solent enim Pelagiani negantes Dei dona esse virtutes quibus recte vivitur, & eas naturæ voluntati que humanæ tribuentes, hoc uti argumento quod eas nonnunquam habeant infideles. Nam ut Pelagius, naturæ bonum ita generaliter cunctis institutum est, ut in gentilibus quoque hominibus qui sine ullo cultu Dei sunt, se nonnunquam ostendat ac profert. & ut intelligeremus ex fructibus quos natura profert quantis ad bene vivendum viribus polleat, adjungit Pelagius: *Quam multos enim Philosophorum & audivimus & legimus & ipsi vidimus caecos, patientes, modestos, liberales, adfuentes, benignos, & honores mundi simul & delicias respicientes, & amatores iustitiae non minus quam scientia? Unde quaeso hominibus ALIENIS A DEO ista quæ Deo placent? Quibus pœne ad*

In Epist. ad Demet. paulo post initium.

Lib. 3 cont. Iul. c. 3.

Epist. ad Demetriad. non procul ab initio.

Ibid.

A verbum consonant ea quæ supra ex Iuliano commemoravimus: quibus ille statuit, alienis à fide Christi abundare virtutibus, in quibus sine aliis vero gratia sciam est natura bonum, licet superstit. omnibus mancipat. in, qui solis libertatis invenit. viribus & misericordes creoro & mod. sibi & casti inveniantur & sobrii. In ejus rei testimonium proferebat Fabricios, Fabios, Scipiones, Regulos, quorum nominibus tamquam in antiqua Romana curia loqueretur putavit Augustinum esse terendum. Ne vero ad solos aliquos Romana reipublica principes vel philosophos hanc naturæ fecunditatē restrictam esse suspicaremur, sic occurrit Pelagius: *Et cum ista quæ dixi vel omnia in uno vel singula in singulis haberi videamus, cum omnium natura una sit, ex. in. lo suo in vicem sibi ostendunt omnia in omnibus esse posse, quæ vel omnia in omnibus, vel singula in singulis inveniantur.* Hanc suam doctrinam in illo potissimum Apostoli loco fundant, quo dicit in Epistola ad Romanos: *Gentes quæ legem non habent naturaliter ea quæ legis sunt faciunt, qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis, &c.* Nam & Iulianus per hunc locum probat etiam alienos à fide Christi veram posse habere iustitiam, & Pelagius veluti fulcrum ac basim doctrinæ superius allegatæ supponit. Hinc legis naturæ quam Apostolus respicit profusissima inter Pelagianos commendatio; usque adeo ut Pelagius eam naturalem quandam sanctitatem vocaret, quæ velut in arce animi præsidet. Et Origenes totius erroris fons hanc legem in gentium cordibus scriptam asserit, non attramento sed spiritu Dei vivi. Alij elegijs passim scripta Pelagianorum aspersa sunt ut non opus sit pluribus commemorandis immorari. Quam sint autem ista dissonantia à doctrinæ Ecclesiasticæ veritate fusius suo loco declarandum est.

Ex lib. 4. cont. Iul. 3.

Epist. ad Demet.

Rom. 2.

Lib. 4. cont. Iul. c. 3.

Epist. ad Demetriad.

Ibid.

Epist. ad Rom. lib. 1. in c. 21.

Vires naturæ ad cognoscendum, diligendum & colendum Deum.

CAPVT NONVM.

LEGIS hujusce naturalis adeoque naturæ vires maximas consequenter statuunt Pelagiani ad ea perficienda, quæ ad bene beateque vivendum pertinent. Et primò quidem eam sufficere docent ad assequendam ipsam pietatis basim cognitionem sive fidem unius ac veri Dei. Hæc enim erant Pelagij ac discipulorum ejus teste

A Augustino verba atque sententia; *Tunc nempe ab Adam tam longa ætate qua lex nondum erat data, hæc ratione cognoscebatur creator, quemadmodum esset vivendum scriptum gerebatur in cordibus.* Et Iulianus: *Quæ gentes per vim rationis ingenitæ est non ritum ceremoniarum iudaicæ imperij; tamen Deum imotescerentem operibus, substantiæ verò profunditate secretum, poterunt ex his quæ ab eo sunt facta cognoscere.* Et alibi contendisse Pelag-

Lib. de pecc. orig. c. 26.

Lib. 2. oper. imperij 354.

Pela-